

tíðindablaðið
sosialurin

Blaðfólk:
Hegni Djurhuus
Ábyrgdarblaðstjóri: Randi Jacobsen
Jan Müller
Tórfinn Smith

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Fyrirtaksstjóri:
Krisjan Dahl
Ljósmyndari:
Kalmir Lindenskov
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Telefon:
118 20
Telefax:
147 20
Bústaður:
Argjavegur 26
Argir
Postadressa:
Postsmoga 76
110 Tórshavn

**Tað ruggar
ikki rætt**

ENN er seinasta orðið ikki sagt ella skrivað í Namibiamálinum. Hóast fleiri og fleiri fólk fáa eyguni upp fyrri, at hetta málið varð »forútbeltist« av Óla Breckmann til fólkaflokksins valstríð, so koyrir fólkaflokkurin fram sum einki ónatúrligt var hent. Tað kemur ikki eitt Dagblað út, uttan at stavnamaðurin endurtekur grovu skuldsetingar sínar móti kirkjunum í Namibia. Skuldsetingar, sum vit nú mugu siga, fólkaflokkurin tekur fullt og heilt undir við, hóat bæði prestar og biskuppar hava víst teimum aftur sum grovar lygnir.

AT mong ósannindi eru søgd í hesum máli er lítill ivi um. Men nevnan mundi nakar varnast, at Óli Breckmann fór lætt um sannleikan, tá hann í september í ár almannakunngjórði »sitte« Namibiaprojekt. Tá var Dagblaðið á tremur av lovfriðan til fyrirlisstjórnina í Namibia fyrri at hava givið feroyskum reiðarum fiskiloyvi eins og kvotur. Jú, feroyingar høvdu gjørt tað einasta rætt, nevniliga at samráðst beinleiðis við stjórnina og feløg har. Um somu tíð róku fremmandar tjóðir ránsveiðu í namibiskum sjógvum uttan so mikið sum at nakar namibiari varð eftirspurdur ella fekk nakran ágóða av fiskiskapinum, skrivaði fólkatingsmaðurin.

NÚ skuldi verða øðrvísi og tiskil kom hetta nógv umrædda projektið upp at standa. Altso sambært Óla Breckmann við vælsignisli frá fyrirlisstjórnini og meira enn tað. Hon hevði tryggjað feroyingum kvotur og fiskiloyvi.

SÍÐANI hetta varð skrivað í Dagblaðnum er tað jú hent, at namibisku kirkjurnar hava mótmælt feroyska samstarvinum við Namibia. Serliga hvassorðaðar eru kirkjurnar um tað samarbeiði, sum feroyingar hava tik- ið upp við suðurafrikonsku her- setingarstjórnina. Í skrivi til Føroya fólk siga kirkjurnar í Namibia m.a., at tær eru skelkaðar og uppskakaðar av tíðindunum um, at feroysk reiðari hava útgevað sær kvotur og fiskiloyvi frá tí ólöggu stjórnini, ið ongan myndugleika hevur. Tær eru somuleiðis skelkaðar av, at hetta virksemið skal fara fram í Walvis Bay, sum er landspartur undir serstøkum suðurafrikonskum eftirliti.

TANN 11. november kemur so blaðið, ið stuðlar herseingarstjórnini í Namibia, við grein, har tað endurgevur fyrirlisstjórnina fyrri at siga, at hon ongantíð hevur givið feroyskum reiðarum loyvi til at fiska í namibiskum sjógvum. Tvørturímóti skírur blaðið londini, ið fiska við Namibia, fyrri veiðutjóvar.

oddagrein

HVØRJUM skalt tú nú trúgva, spyrja fólk nú. Okkara ráð til lesararnar er, at tað er líka mikið, um tit vilja trúgva tí, Óli Breckmann hevur skrivað, ella tí fyrirlisstjórnin nú sigur. Tað, sum vit ell eiga at bíta merki, er, at feroyska samvinnan í veruleikanum einki hevur við Namibia at gera. Hetta samarbeiði er sum øllum kunnugt fingið í lag av Óla Breckmann, fólkatingsmanni. Hann hevur sera góð »forbindilsir« við hvítu minniluststjórnina í Pretoria. Gjøgnum hana hevur hann skaffað visum til feroyskar reiðarar og hava teir fingið samband við suðurafrikansk felag í Cape Town, sum umframt síni mongu virki í Suðurafrika eisini hevur virki í Walvis Bay í Namibia, ið Suðurafrika sigur seg eiga, eisini aftan á at Namibia er vorðið frítt. Men fyrri at rættvisgera hetta samarbeiði við hvítar suðurafrikanarar verða svartir menn í eini suðurafrikanskari herseingarstjórn í Namibia brúktir sum skálkaskjól. Hetta eru jú svartir menn, vit samráðast við, verður skrivað í Dagblaðnum og so skuldi alt verið so sára gott.

NÚ fyrirlisstjórnin av eini ella aðrari orsök ikki vil kennast við tey loyvi, sum Óli Breckmann hevur sagt, hon hevur latið feroyingum, so stendur eftir, at samvinnan, feroyingar hava í Namibia, als einki hevur við namibiska fólkini at gera, men er ein samvinna við suðurafrikanarar um í felag at fáa sum mest burtur úr resursu num í Namibia.

SO í veruleikanum er »Namibiamál« nógv álvarsamari enn higartil hildið. Ti vit eru í ferð við at leggja stóði undir samvinnu við sjálvt hvíta minniluststjórnin í Suðurafrika. Hann, sum minnist samrøðuna, ið ÚF hevði við Osmund Justinussen fyrr í ár um møguleikarnar í syðra parti av Afrika, hevur helst ikki gloymt tað hann segði um aðrar og spennandi møguleikar eystur megin Afrika. Men hann segði tó einki um, hvar skipini skuldu landa fiskin. Uttan móðurskip tí megin Afrikalandið, er einasti møguleiki at landa til virki í Suðurafrika. Man hetta liggja í framtíðarætlanunum hjá feroyskum reiðarum og ferðaleiðara teirra??

jamú

Hyklaraflokkarnir

Tann nýggi KFFF, ið jú er tann sokallaði »kristiligi«, hann verjur ikki Føroyar móti ágangi uttan eftir, so sum Tordur Niclasen skrivur í Dimmal. 8. nov. Tá tað fremmanda A-bumbuvápnadars herskipið McCloy í óloyvi kom hig- ar, so var frekur fremmandur ágangur móti Føroyum, tað er upplagt. Løgtingið hevur so ofta einmælt samtykt, at hesi ræðuligu vandamiklu ab- vápn ikki skulu flytast gjøgnum ella goymast í feroyskum land-, sjó-, ella lufrúmi. Eisini hevur Løgtingið einmælt sam- tykt, at Føroyar skulu vera uttan fyrri allar hern- aðarsamgongur. Men, hvat var tað so fyrri ein flokkur, ið stuðlaði tí fremmanda áganginum? Beint móti Løgtingsins samtyktum? Og beint móti Landsstýrisins til- tøkum? Hvor frandi beistagerðina at stuðla

fremmandan ágang móti feroyingum? Jú, tað vóru teir »kristiligu«. Tvi fór ólukkan. KFFF saman við Privatkommunistiska Ultra Høgra, teir stuðlaðu fremmanda ágangi móti Føroyum og feroyingum. Hesir somu sum eru móti fósturtøku (hvi ikki lata mammurnar sjálar um tað?) Hesir somu eru fyrri at goyma multi-morð- vápn, abcdjevulskap, i feroyskum land-, sjó- og lufrúmi, beint móti ein- um einmæltum Løgtingi. WACL og nógvir aðrir loyniligar og opinberir ultra høgá felagsskapir, teir arbeida hart móti linna, teir arbeida hart móti arbeði Reagans og Gorbatsjovs fyrri linna og avvápnað í heiminum. WACL og teirra tænarar í Føroyum og alla staðni, teir spreidda enn við sama lag illviljaða propagandu móti linna og avvápnað. Vit skulu gera okkara til

eina góða gongd í hesum ofta trupla arbeði fyrri linna og niðurdubbing. Tað eru fleiri lond, ið ikki ynskja vitjan inn á síni sjó-, land- ella lufrúmi av A-vápnadum herskipum. Millum hesi lond eru vit. Tað skulu vit framhaldandi vera. Fleiri og fleiri lond fara so við og við at gera so. Tað er ein góð gongd. Eg meini eisini, at tað er leiðini bæði hjá Reagani og hjá Gorbatsjov. Londini kunnu ikki avvápna seg 100%. Men, hvort land skal bert hava eina reella styrki til at verja seg sjálvt, ikki hava nógv 1000% í over-kill kapasiteti. Tað friðarvæ- veitandi ST hevur gjørt eitt stórt arbeði fyrri frið- num m.a. Vit skulu stuðla ST, og melda okkum inn, tá vit hava stovnað Tað Sjálvstøðuga Ríkið Lýð- veldið Føroyar.

Gunnar

Oyggjatiðindi og nøvn

Seinasta friggjadag (tann 18.11.88) var ein grein í Oyggjatiðindum um álop- ið á lögreglumenninar her- fyrri.

Eg varð ikki seft bilsin, tá eg sá, at tey á Oyggjatiðindum ikki aftraðu seg fyrri at koyra nøvnini á teimum, sum skuldestir eru, í blaðið.

Tað er so fyrstu ferð, eg havi sæð slíkt, ta tíð eg havi buð í Føroyum, og ikki dámdi mær tað væl. Vónandi eru Oyggjatiðini eisini á hesum umráðnum eitt eindomi.

Hvussu halda Oyggjatiðini tað kennast at vera avvarðandi (mamma,

pápi, systir, bróðir) til eitt av teimum uppgivnu nøvnunum?

Ikki kann tað vera rættiliga stuttligt.

Og hvussu halda Oyggjatiðini tað kennast at vera eitt av fólkunum, ið hava fingið navnini í blaðið?

UM teir eru sekrir í skuldsetingunum, so hava vit í hesum landi eina rættargangsskipan at taka sær av at revsa fólk fyrri lógarbrót, og eg havi fult álit á, at Føroya Rættur fer at klára tað uttan leiðbeining frá Oyggjatið- indum.

Um teir ikki eru sekrir —

ja, hvør vildi havt navn sitt sett í samband við eitt lógarbrót uttan at hava fram tað?

Álvaratos — eg haldi at tað slagði av blaðskrivning bert tænar einum enda- máli: at sparka til fólk, sum frammanundan liggja niðri. Um man skuldi fylgt tankagongd- ini er ikki langt til at seta øll fólk, ið hava fram- t lógarbrót — ella bert eru ákærð fyrri tað — í gapi- stókk á Vaglinum.

Karen Mølgaard

**Alt fyrigivið,
Jan Christiansen**

Hóskvöldið kl. 23.30 ringdi Jan Christiansen til mín og spurdi um eg hevði lisið Dagblaðið til dagin eftir. Tað hevði eg ikki.

Síðani kemur Jan við eini frágreiðing um, at Óla Jakup Róntantsson var komin at nevna navn mitt í eini blaðgrein hjá Jan (?). Hetta var ikki ætlan Jan's.

Vit lærarar á Skúlanum á Trøðni høvdu sitið í fri- korterinum og prátað um ymist í samband við valið — so sum verður gjørt á hvørji einastu lærara- stovu. Men at Jan fer at bera brót burtur úr eini slíkari løtu út til blaðini,

er heilt ókent. Álvaratos! Her er maður lítill. Tó so, maður er ikki lítill, tá hann biður um umbering. Hetta gjørdi Jan hóskvöldið.

Tað keðiliga er bert tað, at blaðið kemur kanska út til 2000 fólk ella fleiri, so tey siggja ikki umbering- ina.

Eg vil sostatt fyrigeva tær Jan, at tú misbrúkti brót úr eini samrøðu á lærarastovuni á Skúla- num á Trøðni at agitera við. Tað kundi sæð út, sum Hanna Lisberg, sum er og altíð hevur verið javnaðarmaður, skal hjálpa Jan í valstríðnum — at vinna fólkafloksat-

kvøður. Hetta er als ikki so. Og so langt í frá.

Eg endurtaki: Eg havi fyrigivið Jan, at hann brúkti hetta ljóta vápn.

Tórshavn, 20. nov. 1988

Hanna Lisberg